

Виходить во Львові щод Вторинка, Четверга и Суботы (крім рушійх свят) о 4-5 год. понод. Литер. додатокъ „Библиотекна найзнаменитшихъ повѣстей“ виходить по 3 почат. аркушѣ кожного 16-го и поодинокого для кожного мѣсяця. Редакція, администрація и типографія подъ Ч. 44 улицы Галицка.

Всѣ листы, посылки и рекламация належить пересылати подъ адресомъ: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицка.

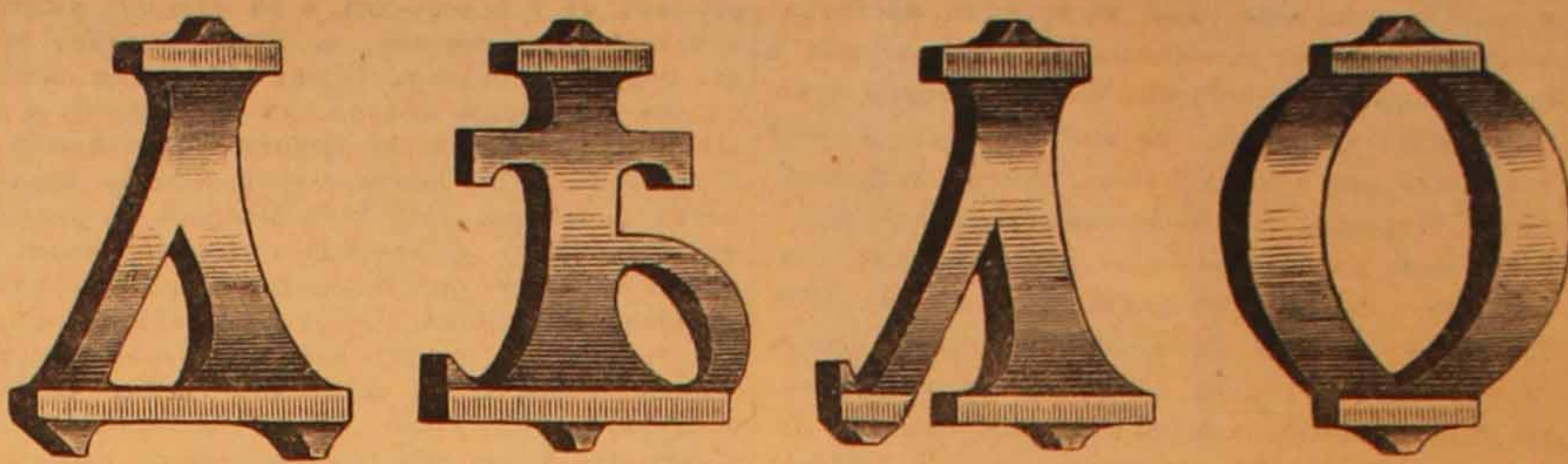
Рукописи не ввертаются толькы на попередке застереженю.

Поодинокое число отовить 12 кр. а. в.

Оглашеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣзъ одна отрокы початкомъ.

Рекламация неопечатаан вѣдлий отъ порта.

Предплату належить пересылати еранко (налучше почтовымъ переклаомъ) до: Администрація часописи „Дѣло“ ул. Галицка Ч. 44.

Предплата на „Дѣло“ для Австрій:	для Россіи:
на пѣльмй рікъ . . . 12 рр.	на пѣльмй рікъ . . . 12 рубл.
на пѣльмй року . . . 6 рр.	на пѣльмй року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 рр.	на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотекна“:	съ дод. „Библиотекна“:
на пѣльмй рікъ . . . 16 рр.	на пѣльмй рікъ . . . 16 рубл.
на пѣльмй року . . . 8 рр.	на пѣльмй року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 рр.	на чверть року . . . 4 рубл.
на емкѣ додатокъ:	на емкѣ додатокъ:
на пѣльмй рікъ . . . 5 рр.	на пѣльмй рікъ . . . 5 рубл.
на пѣльмй року . . . 2-50	на пѣльмй року . . . 2 50кр.
на чверть року . . . 1-25	
Для Вѣрмѣнск. епархіи Россіи:	
на пѣльмй рікъ . . . 15 рр.	
на пѣльмй року . . . 7-50	
на чверть року . . . 3-75	
съ дод. „Библиотекна“:	на емкѣ додатокъ:
на пѣльмй рікъ . . . 19 рр.	на пѣльмй рікъ . . . 6 рр.

Просимо о швидке отновленне предплати на „Дѣло“ и „Библиотеку найзнаменитшихъ повѣстей“ на р. 1885 и о присылку залеглостей за рікъ 1884.

Консолидуймося!

Передъ двома роками довелось намъ зъ усть чоловѣка, стоячого близне сѣрѣ, управляючихъ дѣломъ всего движеня польского въ Галичинѣ, почути такі слова: „Однихъ Русинѣвъ стероризуемо, другихъ позыскаемо почестями, третьихъ — грѣшми, четвертй, маючы свою окрему програму „объединенія“, не схочуть самй скрѣпляти розвѣдй элементу малоруского въ Галичинѣ—и такимъ способомъ удасться намъ въ короткѣмъ часѣ убити политично и етично „stugłową hydrę“, выдуману на затрату Польщѣ гр. Стадіономъ“. Було се якъ-разъ подъ той часѣ, коли по скѣнченѣй соймовѣй сесіи посла польскй соймовй, зѣйшовшиш на нараду въ дѣлѣ дальшого улаженя „organiczny-он ргас-ы“, проектовали зновъ зъ свои стороны ужити всякихъ драконскихъ мѣръ противъ часописей и товариствъ рускихъ, а котрй скристализовавъ пос. Ясинскій въ звѣстїи дѣстїи: „Pal go w łeb maczuga, niech się nie tęczy długo“. Майже рѣвночасно успокоювавъ зновъ представитель найвышшой власти автономичной своихъ товариштѣвъ, переляканыхъ успѣшною роботою Галицкихъ Русинѣвъ на поли розвою своей народности, що онъ такожъ посѣдае средства до „zniszczenia złowrogich prądów w kraju“.

Отъ сего часу минули, слава Богу, уже два роки, а мимо всѣхъ тыхъ грозбѣвъ, въ части навѣтъ ефектовныхъ, Русь наша не лишъ не закостенѣла на мѣсци, але противно, пошла спорымъ крокомъ напередъ. Тайни и явнй махинаціи клики шовинистичной, котрыхъ жереломъ бувъ и есть переважно Краковѣ, не успѣли нашей Галицкой Руси на столько анѣ деморализувати, анѣ стероризувати, чтобы нѣтъ можна було їй заспѣвати упокойну пѣсню. Противно. За тѣмъ два роки объявила навѣтъ Русь Галицка свою жизненисть и силу больше якъ коли, а именно двома дуже численными вѣчами и выборчою акціею до сойму краевого, котра жмоо всякихъ злобныхъ контрагитаций и головно перекупства выборцѣвъ, остаточно покѣнчилась бодай не гѣрше, якъ передъ шести роками. Кромѣ того можемо повелічатись самй передъ собою, що такъ дѣло уморалення народа, якъ и просвѣщеня его, поступае въ передъ и розширяея досытъ, що вынайденю навѣтъ иный поля до сеи работы, и що такъ товариства нашй просвѣтїи, якъ и поодинокй патріоты, котрыхъ именъ за-для ихъ чести не хочемо подавати, розвинули отъ сего часу навѣтъ большу и успѣшнѣйшу дѣяльність.

Противъ гнету посторонного зродилась посередъ насъ и больша сила и больша охота до працѣ для добра всей Галицкой Руси. Жереломъ сего успѣху — можемо смѣло сказати — була передовѣсьмъ солидарнисть рускихъ партій, котра вытворена щасливо по-койнымъ Барвѣнскимъ передъ роками, въ важныхъ моментахъ нашего жита народно-политичного велѣла бодай на якійсь часъ замовкнути рѣжнороднымъ етничнымъ и литературнымъ пересвѣдченямъ поодинокихъ выльвовыхъ людей, а въ виду ворожихъ махинацій сконсолидувати всѣ силы для сильной обороны нашихъ правъ.

Однакожъ мимо сихъ успѣховъ въ нашѣй работѣ народнѣй могъ каждый объективный слѣдатель всего нашего движеня запримѣтити, що отъ якогось часу частина рускихъ людей зрывае явно съ програмою солидарного дѣяланя и хоче ити своими окремыми дорогами до цѣли. Маемо тутъ на гадцѣ передовѣсьмъ представителѣвъ духовной власти обохъ нашихъ епархій, людей, що ще до недавного

часу брали живу участь въ всѣхъ справахъ народныхъ, а котрй нынѣ, непамятїи на славу, яку собѣ на томъ поли нажили покойнй нашй митрополиты, епископы и крылошане, станули досытъ далеко на боцѣ отъ всего движеня и мабуть чи не хочуть стати зовсѣмъ индиферентными для руского дѣла. Въ комитетяхъ, якй повстають у насъ отъ часу до часу для рѣжнородной акціи, въ совѣтахъ и выдѣлахъ поодинокихъ институцій и товариствъ не можемо нѣгде майже вычитати именъ сихъ поважныхъ становищемъ людей, а тымъ менше стрѣчаемось съ инициативами до якогю-небудь дѣла изъ сеи стороны.

Есть се дуже сумный обявъ въ нашѣмъ житю народно-политичномъ, несхожїи съ понятїемъ свободного горожанина австрійского, а тымъ менше не есть онъ до лица симъ мужамъ, если помѣркуемо, що весь клиръ провинціальный съ малыми лишь выемками бере живу участь въ дѣлѣ отродженя и скрѣпленя жита Галицкой Руси и симъ стае въ якѣйсь суперечности съ интенціями, якй видимо запановали въ „горѣ“. Не хочемо вже теперъ выдавати нашего суду о томъ поведеню нашихъ высшихъ достойникѣвъ церкви, але боимось, щобъ таке отказованьсе отъ справъ публичныхъ не выходило зъ принципу, будьто священникъ галицкїи чи іерархъ мае заниматься лишь справами церкви in abstracto, а не справами вѣрныхъ своихъ або своей паствы. Если-бы однакожъ въ „горѣ“ дѣйстно запанувавъ такий принципъ, то тогда могли-бы вже нашй противники повелічатись передъ свѣтомъ, що ото удалось имъ довершити одну точку ворожой намъ програмы, именно тую, въ котрой хвалять частину Руси нашей стероризувати або пригладити.

Справу ту поднести и подати до прилюдной вѣдомости мусѣли мы по нашому мнѣню теперъ уже по тѣй важной причинѣ, що въ комитетѣ, якй завязався на дняхъ для переведеня выборѣвъ до думы державной мы не стрѣтились нѣ съ однимъ именемъ сихъ достойникѣвъ церкви. Въ комитетѣ смѣлъ засѣли люде рѣжныхъ пересвѣдченъ народно-политичныхъ, подобно якъ се дѣялось при выборахъ послѣдѣ до сойму краевого, але представителя іерархїи нашей духовной нема тамъ хотай-бы лишь на показъ. Що сеи сумный обявъ принесе съ собою и немеше сумнй наслѣдки, о томъ не сумнѣваемось, але зъ другои стороны хотѣли-бы мы сему недостаткови вчасно зарадити.

Дальше могъ такий-же слѣдатель нашего движеня запримѣтити, що и старшй вѣкомъ люде, люде заслуги и больше досвѣдченй, стараются нынѣ по можности усувати отъ публичной працѣ, заставляючысь то недостаткомъ часу, то надмѣрными своими личными занятїями. И се дуже неѣтраднымъ обявъ, знеохоче-няя мабуть, нѣвнимъ неоправдане. Бо чейже у насъ Русинѣвъ не дѣйшло ще до того, чтобы на давныхъ проводникѣвъ кидано камѣнемъ. Если при послѣднихъ выборахъ до совѣту „Народного Дому“ не всѣ старшй вошли до того-жъ совѣту, то чейже нема причины отпаятїи имъ отъ проводу въ грядущѣй кампанїи выборчѣй и отъ организацій нашихъ силъ.

А съ ширымъ жалемъ приходится намъ зновъ сконстатувати, що въ тепершнѣмъ комитетѣ выборчѣмъ послѣдѣ до рады державной не засѣдають зновъ тѣ старшй, досвѣдченй, поважнй мужѣ. А жалъ нашъ може быть тымъ большій, що комитетъ сей высылавъ на дняхъ безуспѣшну делегацию до сихъ мужѣвъ, а они мимо просбѣ отъказались отъ участи. Молодїи силы добрїи до працѣ, але въ дѣлѣ такъ важномъ, якими будутъ для насъ слѣдующй выборы, есть проводѣ еще важнѣйшимъ дѣломъ.

Прото въ виду зближаючоися акціи выборчѣй, въ виду того, що противники нашй нынѣ не лишь уже зьорганизувались, але и явно, майже подъ окомъ правительства, збирають

грошѣ, формальный податокъ пародову на акцію выборчу, есьмо въ повинѣмъ правѣ обзватись до всѣхъ Русинѣвъ окликомъ: Консолидуймося!

Прочъ съ личными амбиціями, прочъ съ личными етничными и литературными пересвѣдченями, прочъ съ всякими квасами и статьями полемичными!

Незгода Русинѣвъ подъ таку критичну хвилю, се проста зрада на народѣ, се вода на млынъ нашихъ недругѣвъ!

Еще стане намъ часу высваритись межй собою въ спокойнѣйшѣмъ часѣ та при зачи-неныхъ дверохъ!

Рядъ статей въ „Kurjer-ѣ“ и „Gazet-ѣ“ на тематъ: „Moskalo- и Ukrainofile“ — се найлѣпшїи доказъ, якою радостею сповняеся сердце шовинистѣвъ на видѣ индиферентизму и розстрою межй нами. Однихъ хвалять, называючи ихъ при томъ „chłopstw-омъ“ и „haj-damakam-и“, у другихъ выробляеся недовѣрье до братѣвъ, а третїй зъ всего скористае.

Сконсолидувавшись, потрафили мы отрезити и просвѣтити народъ въ великѣй части; сконсолидувавшись успѣли мы заснувати до 400 читалень; сконсолидувавшись, розвинули мы и змысль торговельный межй народамъ, загрѣли до любви своего рѣдного слова, свои церкви и привели его до свѣдомости своихъ правъ — та лишь солидарне выступленье до борбы выборчѣй подастъ намъ силы побороги противникѣвъ!

Маючы повну надѣю, що провинція лишь одобрить нашъ голосъ въ смѣлѣ дѣлѣ, есьмо пересвѣдченй, що и Львовяне подуть за нимъ, сконсолидуются и возьмутся за дѣло выборѣвъ до думы державной сполучеными силами.

Въ противнѣмъ разѣ, мы наберемо лишь пересвѣдченя, що програма „rządu moralnego“, поставлена противъ насъ передъ двома роками, уже осуществилась и що мы уже розбитїи, деморализованїи, стероризованїи, а выборцѣвъ нашихъ противники куплятъ собѣ за малй грошѣ.

Примѣръ жидѣвской господарки по нашихъ мѣсточкахъ.

(Допись „Дѣла“.)

Податокъ грунтовой и домовый становить значну часть доходѣвъ державныхъ, и хотай трудно заперечити, що при додаткахъ краевыхъ и громадскихъ съ каждымъ рокомъ варостаючихъ бѣднѣйша часть людности надъ мѣру тыми рѣжного рода додатками и податками обтяжена, мимо того въ поборѣ тыхъ рѣжного рода даннѣвъ и податкѣвъ черезъ зверхности громадскй нѣяка контрола не установлена. Варавдѣ съ регуляцією податку грунтового пѣсля нового вымѣру многїи надъужатя що до побору того податку усунено, однакожъ тов не перешкодило, чтобы колектантамъ податку грунтового за рікъ 1881 и 1882, — понеже той податокъ не пѣсля грунтовой табелѣй податковѣй, але пѣсля аркушѣвъ грунтовыхъ побиравея, — значнй надвышки податковѣй въ рукахъ не лишалсея, а що до побираня податку домового панувъ и дальше не въ одной громадѣ найбольшїи неладѣ. Зверхности громадскй укладають пѣсля своей вподобы табелѣй податку домового, побирають его нѣвкимъ не контролеванѣмъ черезъ органы не все на довѣрїе заслугучѣй и трудно дивуватися, що якъ контрабуенты податковѣй, т. е. люднѣсть сельска и мѣска, такъ и ц. к. скарбѣ часто бувають наражуванѣ на значнй страты. Неоднѣя варѣбникѣ, неодна вдова о голодѣ и холодѣ тяжко працовъ, собѣ отъ губы отнимае, часто послѣдну одежину заставляе, чтобы въ своѣмъ часѣ податокъ заплатити, — а тутъ податокъ заплаченїи не иде до ц. к. касы податковѣй, але до кийнѣнѣ чагаючихъ на чуже добро несо-вѣстныхъ колектантѣвъ податковѣхъ. Намъ донесено о такъ разячѣмъ фактѣ фалшованя табелѣй податковѣхъ домовыхъ и черезъ до-шїй часть практикованой дезравдаціи податку

домового, о такѣй байдужности нашего народа въ справѣ, де иде о его кровано заробленнй грѣшѣ, що уважаемо своимъ обовязкомъ для перестороги другихъ громадѣ той фактѣ до ширшой вѣдомости подати.

Въ громадѣ Печенѣжинѣ, староства коломыйского, панувавъ отъ довшого часу великїи неладѣ въ побираню податкѣвъ. Христїянскїи члены громады мусѣли часто вносити до ц. к. администраціиныхъ властей жалобы, що черезъ хибно уложенїи табелѣй податковѣй бувають потяганїи до поношеня тягарѣвъ, до котрыхъ не були обовязанїи; были выпадки, що бѣднїи вдовы, посѣдаючѣ лѣвды хату и кусникъ огорода, мусѣли черезъ многїи лѣта оплачувати податокъ грунтовой 8—10 рр. а. в. за грунты цѣлкомъ черезъ кого иншого уживанїи. Але не толькы на тѣмъ матерїальнй страты бували выставленїи христїянскїи члены громады въ Печенѣжинѣ. При кождыхъ выборахъ, чи то до рады громадскѣй, чи то при выборахъ выборцѣвъ до выбору посла на соймѣ краевѣй — на подставѣ фалшиво уложеныхъ листѣ укорочувано христїянскихъ членѣвъ громады Печенѣжинѣ въ сповнюваню ихъ горожанскихъ правъ въ користь жидѣвской людности. Коли съ заведеннемъ нового податку домового на подставѣ ustawy въ року 1883 зверхнасть громадскя въ Печенѣжинѣ залишила справдїти катастеръ домовый, т. е. залишила справдїти, чи властитель дому 1 рр. 50 кр. чи 1 рр. 70 кр. постоянного податку домового рѣчно платити мае и черезъ тов заходила оваба, що найчисленнѣйша, а при томъ найбѣднѣйша часть людности христїянской въ Печенѣжинѣ, не посѣдаюча больше якъ толькы одну комнату для своего мешканя, несправдїливо въ вини и недѣальства зверхности громадскѣй на большїи тягарѣ на многїи лѣта булабы наражена, — внесли декѣкїи члены христїянской громады въ Печенѣжинѣ до ц. к. краевой Дирекціи скарбу у Львовѣ прошенье, чтобы въ цѣлѣ справдїливого ровложеня податку домового въ Печенѣжинѣ зарядила справдженье катастру домового. Заряджене черезъ ц. к. краеву Дирекцію скарбу при концїи вересня 1884 справдженье катастру домового выкрыло цѣлѣй рядѣ рафинованого обманьства, на котре толькы жидѣвска хитрѣсть могла здобутися, бо треба знати, що въ Печенѣжинѣ отъ довшого часу подѣ фирмою христїянского начальника жиды вели справы громадскїи, а тымъ самымъ и укладѣ табелѣй податковѣхъ и поборѣ податкѣвъ, а въ роцѣ 1883 зарвали цѣлу власть въ свои руки, бо жидѣ и начальникъ и колектантѣ податкѣвъ мають во всѣмъ свободну руку и що хочуть, то въ громадѣ и роблять.

И такъ справдженье катастру домового въ Печенѣжинѣ выявило:

1) Що близько 200 домѣвъ въ табелѣ податковѣй домовѣй за рікъ 1883 не было умѣщенныхъ, хотай певно найменше 100 властительѣвъ тыхъ домѣвъ въ табелѣи не умѣщенныхъ податокъ домовѣй за рікъ 1883 и за попереднй лѣта заплащали и въ своихъ книжкахъ податковѣхъ въ уплаченого податку домового черезъ колектанта податкового вѣстали поквитованїи.

2) Що за значну часть жидѣвъ въ табелѣ податковѣй домовѣй умѣщенныхъ, христїянскїи члены громады Печенѣжиня податокъ домовѣй оплачували и то въ той способѣ: и. пр. властитель дому ч. 135, христїянинѣ, вѣстивъ въ табелѣи податковѣй домѣвъ опущеннй. Приходитъ платити податокъ домовѣй за себе, то колектантѣ податку отбиралъ отъ него належитѣсть податкову, квитувъ въ табелѣи за жидѣ умѣщенного подѣ цѣлкомъ иншимъ лумеромъ податокъ и записуе прїстїянивови въ книжцѣй податковѣй уплачену належитѣсть податкову.

3) Чтобы при власти удержатися и христїянску люднѣсть всякими можливыми способами вывыскувати, жиды постарались о сво-

ихъ поплечникѣвъ межн христiянскими членами громады, поыскали ихъ дешевымъ чужимъ коштомъ, т. е. коштомъ ц. к. скарбу: одного радного не вписано яко властителя до- му въ табелю податкову и уволено тымъ способомъ отъ податку домового; другому даровано еквекцію, а за тов наложено на якого бѣдного подвойну еквекційну належитость, и т. д.

4) Щобы всяку контролю унеможливити, перемѣнювано нумеры домѣвъ поединчихъ вла- стителѣвъ кожного року въ табели домовѣй пѣсля уподобаня, якъ панамъ колектантамъ до маскованя ихъ интересу выпадало.

Протоколярно черезъ ц. к. урядника делегованого до справдженя катастру домового въ Печенѣжинѣ вѣстало ствердженымъ, що колектантъ податку отъ вдовы Маріи Бойчу- ковой, котрой хата була вгорѣла и котра отъ ц. к. староства опустъ податку уыскала, за два роки податокъ домовый побравъ, а до ц. к. касы податковой того побраного податку не аложивъ.

А однакожь при вѣсхъ тыхъ надъужитяхъ и спроневрѣняхъ зверхнѣсть громадска при помочи того самого колектанта побирае податокъ дальше и не тѣлько не була за са- моволю и неретельне поступованье до отвѣ- чальности потагнуено, але дальше выыскуе темну люднѣсть непокоачи ея рѣжными, нѣ- чимъ не оправдаными залеглостями податко- выми. Зъ той причины звертаемо увагу на тѣ надъужитя и самоволю зверхности громад- ской въ Печенѣжинѣ въ побиранию податковъ и надѣмося, що Высокі ц. к. скарбові и по- литичнй власти передадутъ справу побираниа и отставлювана податковъ до ц. к. уряду по- даткового въ Коломый отъ року 1881—1884 скорому и докладному слѣдству и не занедбають виновныхъ потагнути до отвѣчальности та звороту неправно побраныхъ квотъ, а тымъ не залишатъ люднѣсть христiянску въ Печенѣ- жинѣ выбавити отъ жидѣвской самоволь, — тымъ бѣльше, коли ц. к. староство въ Коло- мыи розпорядженьемъ въ дня 17 падолиста 1883 до ч. 17.017 орекло, що періодъ урядо- вана теперѣшной рады громадской, ще въ грудни 1880 року выбраной, съ днемъ 14 цвѣт- ня 1884 мавъ закончитися, а однакожь доте- перъ §. 18 ординаціи выборной не збѣставъ ще переведеный въ дѣло.

Предложивши Вп. Землякамъ способъ побираниа податковъ въ громадѣ Печенѣжинѣ, додаемо ще деякы подрѣбности, якъ въ той громадѣ маеткомъ громадскимъ репрезентаціа громадска завѣдуе. Рѣшеньемъ комисіи сер- витутовой получила христiянска громада въ Печенѣжинѣ яко еквивалентъ за право паше- на на ц. к. камеральныхъ толокахъ отъ той же камеры 600 мѣргѣвъ толокъ въ роцѣ 1862 и поныѣйше. При недостачи будь-якой контролѣ надъ маеткомъ громадскимъ попривласновали собѣ поодинокы члены громады въ продовже- нно послѣднихъ лѣтъ части той толоки само- вольно або за оплатою въ користь начальника громады, такъ що ще въ роцѣ 1877 на вне- сене важаленне декотрыхъ христiянскихъ членѣвъ громады Выдѣлъ повѣтвой въ Коло- мыи поручивъ зверхности громадскѣй почи- нити потрібны кроки до отобраниа привласне- нной толоки, однако по нынѣшнй день тов порученье не переведено. При тѣмъ богатшй члены громады выпасають на громадскѣй то- локѣ свою худобу, а тягаръ уплаты податку за тую толоку спыхають на бѣдныхъ вдовъ и вѣрбникѣвъ, котры, не маючи нѣякой худобы, въ пожиткахъ въ того добра громадского не участвуютъ и пѣсля §. 75 уставы громадской до поношеня тыхъ выдатковъ, т. е. уплаты податку за толоку, не суть обовязаны. Дятого зволить хвальный Выдѣлъ повѣтвой звер- нути свою увагу на завѣдуванье маеткомъ въ Печенѣжинѣ и зарядити, щобы привлас- неней части толоки и плацѣвъ громадскихъ були христiянскѣй громадѣ наваздъ зверненіи або щобы привласнителѣ были зневоленіи за привласненей части грунту громаду отшкоду- вати, а такожъ, щобы §. 75 уставы громадской не бувавъ переступленый.

Кривды въ нашихъ школахъ.

(Постоянна рубрика).

Зъ Сокальщины пишуть намъ: Варяж- нѣ сточко, заселене переважно жидами; проца люднѣсть мѣшана, якъ латиньского такъ и греко- кат. обряду. Середъ мѣста находятя церковь и костелъ вразъ оз муроваными будынками колиш-

ного піарского монастыря, въ котрыхъ мѣстятоя: мешканье пароха, пропняція, урядъ почтовый школа, а крѣмъ того богато комнатъ стоить пусто- кою. Мѣсточки убоге, не має чимъ одного учи- теля оплатити и школы въ належнѣмъ ладѣ удер- жати. Недалеко отъ него лежить Варяж-село, котре мало до недавна свою школу и своего учи- теля, а въ школѣ бувъ выкладовый языкъ рускій, бо майже все село замешкане Русинами. Теперъ бачишь тамъ будынокъ школьный пустокою стоя- чий и оцудованый пытаешъ: по якѣй причинѣ на- чий и школованый въ тѣмъ селѣ не истнуе? Запытай ука школяръ въ тѣмъ селѣ не истнуе? Запытай людей, а розкажуть тобѣ, що олдѣе:

Панъ инспекторъ окружный Сичовъ принявся за дѣло унификаціи обѣхъ школъ, мѣской и сель- ской. Вразъ съ п. бурмистромъ Домницкимъ пе- реконали они войта села Варяжа, пана Луку Вѣйтвича, що о много хосеннѣйше буде обѣ школы, що не дуже далеко отстоятъ отъ себе, разомъ сполучити та спѣльно съ мѣстомъ пона- разомъ кошты удержаня ея и учителя. П. на- чальникъ, щобы не наразитися панамъ раднымъ повѣтвымъ, особливо п. маршалкови Полянов- скому, съ котрымъ недавно тому тріюмфально мовъ другій Цезарь чотырохнѣю колясою на вдавовижу всему славетному мѣщанству въѣ- здивъ до Варяжа, — подѣисавъ грамоту прилуче- ния оыои до школы мѣской а съ нимъ разомъ подѣ- писало и кѣлькохъ радныхъ. Давну школу зачи- нено, принято учительку-помѣщицу, дѣти почали зъ передѣтѣя ходити на науку до мѣской шко- лы, де, розумѣея само собою, языкъ выкладовый польскій. По недомгѣмъ часѣ показалося потреба реставраціи школьныхъ комнатъ — обчислено кошты на 5000 гульденѣвъ, а на громаду села Варяжа припало 2500 зложити. Теперъ роздвояе превеликій зойкъ и нарѣканиа въ селѣ: „Прецѣ громада має овыѣ будынокъ школьнй въ добромъ отаѣ, по що має таку суму на реставрацію му- рѣвъ кляшторныхъ складати? За тѣ грошѣ мѣ- глибы въ середнѣй села нову школу побудувати, а тогы ихъ дѣти не потребували-бы болотомъ превеликимъ, неразъ середъ сѣгю и заверухи до мѣста ходити.“ Але дарма! жаль наспѣвъ. по невчасѣ. Теперъ прійшовъ и панъ Лука хотий пѣзно до того доовѣду, що часомъ за пашьоку чотырохнѣю колясоу треба дорого оплачуватися...

Вже то сокальскій п. инспекторъ школъ въ дѣлѣ колонизаціи нашихъ школъ не дастъя нѣ- кому выпередити. Въ школахъ съ выкладовымъ языкомъ рускимъ, якъ въ Махнѣвкѣ, Будяннѣ, Ворохтѣ, Безуевѣ, Лубовѣ и другихъ отрѣтишь женщины учительки, що навѣтъ говорятъ по ру- ски не знаютъ, дятого то и заведено въ тыхъ школахъ выкладовый языкъ польскій! За кар- ны грошѣ, побираниа за непосыланье дѣтей до школы, закупують книжки и мапы географичнй выключно польскы и наклады школамъ; въ шко- лахъ, де ще задержався языкъ рускій, велитъ п. инспекторъ географию выкладати по польски. Бо- же хранъ, щобы въ деякѣй школѣ явився на стѣнѣ подѣлъ годинъ въ рускомъ языкѣ, — тогы учи- тель подпадае строгому укорови. Школы не об- саджуютя постоянными учителями, бо розходитя о то, щобы учителейъ удержати въ безнастанной зависимости отъ окружной рады ш-блѣной. Зѣ всего видко, що п. инспекторъ окружный — до- брый колонизаторъ, лашъ, щобы часомъ мѣрка не перебралоя. О ходѣ дѣлъ въ Тартакѣвскѣй школѣ позыѣйше донесемо.

ДОПИСИ.

Зъ-надъ Збруча.

(Открытое читальнѣ.) Въ Панѣвцяхъ, ста- роства борщѣвского, истнуе вже отъ кѣлькохъ лѣтъ братство тверезости, засноване заходомъ трудолюбивого и вже отъ 12 лѣтъ въ тѣмъ селѣ дѣла добра оныхъ парохіанъ неутомимо працію- чого мѣщцового пароха, о. Исидора Ганкевича, — помяно того, що дуже часто лучалося ему выпити чашу горести отъ протавникѣвъ тверезости. О. Ганкевичъ не зважавъ на перепоны вороговъ, но старався всѣми силами позыскати хоть менше число прихильникѣвъ той цѣли. Се ему дѣйствио удалося, бо теперъ вже 1/3 часть парохіанъ на- лежить до того братства.

Але гадки о. Ганкевича сягали ще дальше; быъ носився съ гадкою заснованя читальнѣ. Дятого пожичавъ членамъ тверезости книжки и га- зеты, а въ вольныхъ хвиляхъ сходилися селане до ч. г. Гриця Гладша, котрый имъ читавъ. Хотий черезъ тое о. Ганкевичъ и п. Гладшъ на- разилися на ревизію ц. к. староства, то таки не далося селане тымъ отстрашити, но противно, охоча до науки прятягала другихъ и такъ часло чимъ разъ возрастало. Користаючи зъ читана кни- жочокъ и часописей, селане почули въ коротцѣ потребу заснованя читальнѣ, що имъ при ревнѣй помочи о. пароха удалося.

Въ суботу 1 (13) студня по отправленѣмъ богослуженю удался селане и гостѣ отъ о. Ган- кевичемъ до дому ч. госп. Антона Бѣлика на торжество открыты читальнѣ. Ч. г. Бѣликъ от-

ступивъ на той день якъ и на дальшій ужитокъ читальнѣ одну комнату, за що ему выдѣлъ окла- дае прилудно подяку. Мѣжъ зобранныхъ явилоя такожъ кѣлькохъ селянъ зъ Михалѣвки и пп. Павло Горбачевскій та Ерастъ Горбачевскій зъ Кудринѣвъ и п. Олекса Струтынскій, авскуль- тантъ зъ Вооніи, пробуваючи теперъ на отцудѣтѣ въ Кудриняхъ. Вохъ зобранныхъ притявѣтъ го- рячою промовою о. Ганкевичъ, подѣисъ важнѣсть читальнѣ, обьяснивъ статуты, показавъ користи, якы громаднѣ, будутъ могли добувати зъ того огня просвѣты и завѣзавъ, щобы часленно вписуватися въ члены. Заразъ вписалося 41 лаць, а есть надѣя, що тое число незадолго подвоитя. До выдѣлу выбраы: о. Исидоръ Ганкевичъ голо- вою; Антонъ Бѣликъ заступникомъ; Матѣй Хмѣ- левскій секретаремъ; Григорій Гладшъ библио- текаремъ; Стефанъ Дергакъ касіеромъ; Иванъ Ковчъ и Григорій Головачукъ заступниками вы- дѣловыхъ.

По выборѣ выдѣлу забравъ голосъ п. О. Струтынскій и въ жаркѣй овыѣ бесѣдѣ зарѣ- чивъ присутныхъ до патриотизму, поясняючи, яка повинна бути наша любовь отчiny. Потѣмъ при- сутнй отпѣивали на внесена поодинокихъ членѣвъ читальнѣ „многая лѣта“ Его Вел. цѣсарю, еп. Сильвестрови, головѣ читальнѣ, гостямъ и чле- намъ. Ч. г. Григорій Гладшъ, котрый много причинився до заснованя читальнѣ, подякувавъ гостямъ за удѣлъ въ торжествѣ, а о. Ганкевичу за его труды при посѣщеню читальнѣ. На тѣмъ скончалоя часть офіціальна, а по закрытїю обо- рѣвъ и отпѣиваню всѣми „Миръ вамъ брата“ довго ще гомонѣвъ живый рогаговѣръ, переплѣта- ный опѣвами при скромномъ угощеню до цѣзного вечера. Треба додати, що члены читальнѣ не у- жывають горячихъ напоѣвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Выемковый станъ въ округѣ Винеръ Най- штада). Австрійское правительство, предлагаячи въ минувшій сесіи предложенье що до осушенія судѣвъ присяжныхъ въ округахъ судовыхъ въ- дѣнькомѣ и корнайбургскѣмъ зажадало такожъ розширеня выемковыхъ мѣръ и на округѣ Ви- неръ Найштадъ, позаякъ однакожь комисіа палаты посольскою усунула зъ сего проекту постанову, относячюся до округа Винеръ-Найштадъ и зажа- дала, щобы правительство завело въ тѣмъ-же о- кругѣ выемкѣй зарядженя напередъ въ дорожѣ административной, зывъ министеръ справедливо- сти згадану постанову назадъ, а омыи днями ого- лосила урядова „Wiener Zig.“ розпорядженье цѣ- лого кабинету, наолѣдкомъ котрого завѣшено дѣ- яльнѣсть судѣвъ присяжныхъ въ округѣ Винеръ- Найштадъ ажъ до конца року 1885. — Згадане розпорядженье естъ лашъ постулатомъ рѣшеня парламенту и правительство не зробило, выдаючи его, нѣякой несподѣванки. Що однакожь прави- тельство отнесоа до парламенту и згаданй зар- ядження предложитъ до конституціонного тракто- ваня, се зовѣсѣмъ зрозумѣло.

(Хорватскій сеймъ) окликаныи на 29 н. о. грудня. Пѣсля вѣстей зъ Загребу буде заразъ на першѣмъ засѣданю сейму отчитаныи королевскій рескриптъ, зываючи до выбору региколярной депутации зъ 12 членѣвъ. По выборѣ депутации має сеймъ рѣшити провизорію бюджетову на короткй часъ, а не выключено ще евентуальности, що бы збереся въ сѣчню, щобы рѣшити цѣльнй бюджетъ и кѣлька дробныхъ проектѣвъ законо- давчихъ. — По залагодженю оныхъ оправъ має бути сесія отложена до лѣта.

(Католицкій университетъ въ Зальцбургѣ). Въ дѣлѣ замѣреного заснованя католицкого уни- верситету въ Зальцбургѣ ведеоь дуже жива акціа межн ультрамонтанами и сягае навѣтъ поза гра- ницѣ австрійской державы. Въ тѣмъ отношеню подае Vaterland ось якы даны. Позаякъ, — пише Vaterland — существуетъ въ Зальцбургѣ вже вы- дѣлъ теологичный, то цѣла труднѣсть лежить въ заснованю трехъ свѣтскихъ факультетѣвъ. Напе- редъ естъ отже замѣръ открыты иривачного и и- сторично-филозофичного факультету а на тую цѣль выстарчавъ-бы фондъ 700.000 зр. — Зъ фон- дѣвъ давного университета лишилося 319.000 зр. котры будутъ имѣвнѣрно реституованы новому уни- верситету. Решту потрібного капталу легко буде зобрати въ дорожѣ окладокъ тымъ бѣльше, шо въ Нѣмеччянѣ збрано вже на тую цѣль 150.000 марокъ.

(Послы зъ Далматіи) були дня 16 н. о. груд- ня на аудіенціи у министра гр. Таффе, щобы по- перти ухвалы далматиньского сейму въ дѣлѣ за- веденя въ урядяхъ и судахъ Далматія хорват- окой мовы. Преодолатель кабинету мавъ заявити депутации, шо возьме подѣ розвагу згаданй ухва- лы и о скѣлко ое буде можливе идоволитъ желаня далматиньского сейму. — Сею справою обѣцавъ заявляти такожъ префодѣтель правого клубу гр. Гогенвартъ.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Справа торжества велеградского заходитъ все ще отъ часу до часу отгомѣтъ въ россіейскихъ газетахъ. Помѣщена недавно въ „Дѣль“ статья по поводу сего торжества дала добру случайнѣсть „Нов. Времени“ замѣтити о якомъ роздвоеню Славянъ и оно пытае: „А хтожь буде корастати зъ сего роздвоеня Славянъ зъ безустанныхъ и безвоонныхъ подѣрванъ о наставаню Россіи на чинѣ самостоятельности? Розумѣея — отпѣвѣдае „Нов. Врем.“ — що „ав- стрійскій панславизмъ“, котрый самъ настае на

балканскій пѣвостровъ и доведе до скрѣпленя католицкой церкви и папского престола“. Дивнй заклученя! Хѣба-жь торжество велеградске має на цѣли роздвоеня Славянъ? Або може австрій- ской Славяне мають передовѣсѣмъ на те зважати, шо-бъ скрѣплати чийсь тамъ панславизмъ? Коли вже велеградске торжество мало бы мати якусь приязну всенародну славянскую то безцеречно не може оно мати на оцѣ роздвоеня Славянъ, а вѣне повиннй передовѣсѣмъ стремити, позаякъ се лежать въ ихъ интересѣ. При такѣй цѣли може торжество велеградске набрати дѣйствио признакъ торжества славяньского, т. е. торжества общѣ- ного всѣмъ Славянямъ въ Австрійи и тогы не рѣчь невно, коли австрійскій Славяне не будутъ сего торжества сыткувати де по за границами австрійской державы и пр. въ Россіи, Сербіи або Болгаріи. И тутъ ту именно та причина, котра подѣла „Нов. Врем.“ гадку роздвоеня Славянъ. Дуже сумнѣваемою однакожь, чи можна-бы то- гды говорити вже о якомъ сполученю Славянъ наколо бы австрійскій Славяне обходили се тор- жество поза границами овыей державы. Выйшло- бы знову на се, шо кораставъ-бы лашъ зновъ якійсь другій панславизмъ. Рѣчь отже ясна, о шо ходитъ интересованнымъ сферамъ въ Россіи. Ав- стрійскій и россіейскій панславизмъ боритя съ собою, а вы австрійскій Славяне забудете съ са- мыхъ себе, про овыи нужды и потребности и отан- те просто лашъ рабами одного або другого, а вод- ворятя миръ и благоволеніе въ славянскѣмъ свѣтѣ розумѣея тогы, коли вась не стане. — „Прав. Вѣст.“ оголосивъ царскій указъ, пѣсля котрого особамъ займающимъ высшй уряды дер- жавнй не вѣльно брати участи въ жадныхъ то- вариствахъ и сбѣлкахъ торговельныхъ або про- мысловыхъ, якъ такожъ въ публичныхъ або при- ватныхъ заведеняхъ кредитовыхъ. — Управа полуднево-заходныхъ желѣзницъ дѣстала вже дру- гій разъ приказъ, щобы уволенна отъ службы вохъ подданныхъ чужахъ державъ безъ вынатуку найдальше до 13 н. от. сѣчня слѣдующого року. — Пѣсля газ. „Свѣтъ“ постановило министер- ство войны внести до комисіи Палена для сирывъ жидѣвскихъ заостренье законѣвъ относящихъ до участи жидѣвъ въ войсковѣй службѣ. Жиды въ Россіи стараются именно воыками силами усугу- ватися отъ войскою службы и не перебирають въ средствахъ, щобы дѣйти до овыей цѣли.

Нѣмеччина. Колоніальна политика нѣме- ца прибирае чимъ разъ бѣльшого значеня и чимъ дальше сягае овыимъ обемомъ. Берлинскы газеты доносятъ теперъ, шо правительство нѣмеcke роз- тягнуло овыѣ протекторатъ надъ островами на далекѣмъ воходѣ, именно на Спокойномъ Океанѣ на пѣвнѣчѣ отъ Австраліи. На оныхъ островахъ, головно же въ архипелагу Новою Британіи и на островѣ Матуне, має торговельный дѣмъ Герсо- раймъ зъ Гамбурга вже отъ давна овыи факто- рія; тамъ отже выбѣлола Нѣмеччина овыѣ пра- поръ и розтягнула свою оцѣку. Нѣмцкы жур- налы величаютъ канцлера за его геніальнѣсть и зручнѣсть въ оыѣ справѣ и подѣосятъ его велику заслугу на поли колоніальной политикы а то тымъ бѣльше, шо парламентъ посыбѣвъ въ виду тыхъ великихъ заслугъ кн. Бисмарка отмовити на его жаданье 20.000 зр. для другого директора уряду заграничного. Въ загалѣ отмова оя парла- менту выклкала въ великѣй части Нѣмеччины, коли вже не явне негодованье на цѣльнй парла- ментъ, то по крайнѣй мѣрѣ вызвала рѣвнодуш- нѣсть до парламенту, уважаючи его крокъ за рѣдъ мѣсти вымѣреной противъ самого кн. Бис- марка. Се оталося такожъ причиною, шо кан- цлеръ нѣмцкій получае зъ многихъ оторѣвъ Нѣ- меччины телеграмы, котры высказуютъ ему овые сожалѣнне въ такѣмъ поступованю парламенту и радятъ ему, щобы откликався до жертвоулюб- исти нѣмецкого народу а посыплатся не то ты- сячй але миліоны.

Англія. Въ дивннй способѣ дають Феніане знаки ового житя; шо мають значити агентаты динамитовы маючи на цѣли розсаджувати жертв будынки, трудно отгадати. Двоако можна лиш о нихъ собѣ толкувати: або Феніане хотять оныи агентатами отрашати англійское правительство и цадагы при тѣмъ невиннй жертвы або — якъ въ самѣй Англіи припускають — она хотять роз- будити оныи задрѣмавшій патриотизмъ Ирлянд- цѣвъ, котры не видячи жадного позитивного ре- зультату зъ феніаньской дѣяльности перестаютъ складати грошѣ на политичнй цѣли. Такии лашъ оспособами можна вытолкувати послѣднй выбухъ динамитовый, котрый мавъ розсадити величавый мѣстъ на Тамизѣ въ Лондонѣ. Хто подѣоляе динамитъ подѣ сей мѣстѣ, дои не заати; выслѣ- джено лишь тѣлько, шо минушюи суботы прій- ший два якѣсь незнакомы до одного властителя лодку надъ Тамизою въ Кенейтъ и вынаймили лодку за 4 шиллинги. Одыиъ зъ сѣхъ незнако- мыхъ нѣоъ подѣ рукою якійсь зеленнй вакуюкъ. Оба ей незнакомы сѣли въ лодку и поплыли смеркомъ по подѣ мѣстѣ долѣ рѣкою. Въ слѣдъ за оныи наступивъ страшнй выбухъ. Динамитъ не розбравъ выравдѣ моста, лашъ ушкодывъ его дуже значно такъ, шо крѣмъ велакон дѣръ въ мѣсти, де бувъ подѣоженный динамитъ, поробилоъ ще въ цѣломъ мѣстѣ шпаны на долону широкй. Богато людей зѣстало раненыхъ, а въ домахъ надъ берегомъ повывѣтали отъ напору воздуха воѣ окна. Згаданй повывѣше незнакомй пропавъ безъ слѣду а полиція, дармо слѣдитъ за ними и хочъ вызначила 5000 фунтѣвъ штерл., не вы- крыла дои навѣтъ и слѣду, шо котрымъ могла бы дѣйти дои до якихъ небудь позитивныхъ да- ныхъ. — Ще не проминуло зовѣсѣмъ вражѣе

въ выбуху динамитового, якъ вже доносили о другомъ подобномъ атентатѣ за помощьюъ неколькихъ машинъ на двѣрці желѣзницѣ въ Вандорфъ. Дня 21 с. м. именно выбухнувъ въ пакунокѣ магазинѣ двѣрца оальный огонь, при чѣмъ згорѣло не лишь бюро пакунокое, але также и великое чело пакунокѣ. Слѣдство выказало, что огонь вышелъ изъ неколькихъ машинъ, котра була бережно запакана въ ящикѣ пацѣ. Въ ящикахъ найдено ще кілька колѣсцѣвъ зъ зубами и флашку наповнену матеріаломъ выбуховымъ. По слѣднй вѣсти заперечують однакожъ тому будтобы огонь бувъ дѣломъ Феніяна.

НОВИНКИ.

— Выдѣлъ товариства „Провѣсты“ порѣшивъ мѣжь пншыми отой справы на двохъ послѣднихъ засѣданяхъ (котры отбулися 10 и 22 л. грудня с. р. подѣ проведомъ головы дра Омеляна Огоновского): 1) Дати даромъ бібліотечѣ „Народного Дому“ по примѣрякови всѣхъ своихъ выданъ. 2) Заплатити за товариство рускихъ ремѣсниковъ „Зоря“ 15 зр. 50 кр. за друкъ статутѣвъ того-жъ товариства и пншй дробнй друкъ. 3) Удѣлти питомцамъ львовской семинари духовной подмогу въ квѣтѣ 50 зр. на выдавничтво „Антологія рускихъ пѣсень и творѣвъ рускихъ композиторѣвъ“. 4) Скликати загальнй зборъ „Провѣсты“ на 2 л. лютого 1885 и сполучити оъ ними музыкально-декламаторскй вечерницѣ. 5) Звернути авторамъ надобланй працѣ: а) Рѣздѣ, б) Записки номологичнай, в) Ненависть, невгода, задрѣсть и г) Добрый и злый суѣдѣ, — яко неурядити до выдавничтва „Провѣсты“. 6) Просити проф. Вахнянина, чтобы зволить побѣхати на загальнй зборъ читальнй въ Яворовѣ яко делегатъ „Провѣсты“. 7) Привяти до вѣдомости, что товариство на кількокротнй рекурсы дождалось въ концѣ по кількохъ лѣтахъ справедливого рѣшеня, що до вымѣру належитости отъ дарованы Вл. Волод. Федоровича; ц. к. краєва дирекція скарбу признала наконецъ, что урядъ вымѣру належитостей помылываю о 1588 зр. 15 1/2 кр. на користъ „Провѣсты“, и тая квота буде „Провѣсты“ звернена. 8) Принято 36 новыхъ членѣвъ.

— Зъ Перемышлянъ пишутъ намъ: При доповняючѣмъ выборѣ члена рады повѣтвой зъ куріа сельской дня 16 л. грудня выбрали выборцѣвъ на мѣсто п. Илар. Третера, мамо загорѣлой агитаціи зъ стороны польского, честного господаря и доброго Русана Павла Олѣянника зъ Вишнѣвчака. Честь пп. выборцамъ!

— О. Иванъ Наумовичъ повернувъ въ недѣлю до Львова по колькамѣсочной подорожи по Россіи.

— Дръ Ярославъ Окуневсоній, провизоричный лѣкаръ корветы на австрійской кораблѣ въ Смирнѣ въ Азіи, именованнй активнымъ лѣкаремъ корветы.

— „Одесскій Вѣстникъ“, одинока теперь часопись въ Россіи, котра вѣрно и точно познакомлае читателѣвъ о ходѣ дѣлъ въ Галичинѣ, въ послѣднѣмъ числѣ въ передовой статіи говорить о „товариствѣ рускихъ женщинъ“ въ Станиславовѣ и показуе велику задачу того товариства середъ рускихъ женщинъ въ Галичинѣ.

— Министерство просвѣты признало катахитови гимназии въ Бродяхъ 800 зр. рѣчно, почавши отъ 1 сѣчня 1885 року.

— Галицко-русска Матица постановила съ початкомъ року 1885 выдавати чо четверть року „Литературный Сборникъ“ въ 2—3 аркушѣ друку. Причиною, что Матица такъ довго ошала, було, що 1877 р. закупила була Матица каменницю на Жовковскомъ за 17.000 зр., котру то суму она заплатила по части готовыми грѣшми въ высотѣ 11.230 зр. 22 кр., по части же грѣшми позыченными въ метрополитанской казначействѣ въ высотѣ 2322 зр. 50 кр. на 6%. Такимъ способомъ осталось було 5769 зр. 28 кр. довгу такъ новозацтвенного якъ и старого, який тяживъ на каменницю. Довгъ сей оплачено вже на отѣлку, що осталось до оплаты сума 600 зр. съ 6% на рокъ 1885. По уплатѣ сего довгу Гал. руска Матица буде вже мала частый доходъ и буде могла обернати его на литературный цѣль Галицко-русска Матица зываетъ теперь всѣхъ тыхъ, що давнѣйшй ей выдава ваяли въ розпродажъ, чтобы надѣслали за нихъ або грѣшъ або нерозпродаванй книжки назадъ ей звернули, чтобы такимъ способомъ можна упорядкувати магазинъ книжокъ Матицѣ и привести до ладу рахунки товариства. — Маючій выдаватися „Литературный Сборникъ“ буде для членѣвъ Матицѣ розсылатися даромъ; для членѣвъ, неуплатившихъ повной вкладки буде предплата на „Лит. Сборникъ“ выносити 70 кр., а для членѣвъ 150 зр. рѣчно. Предплата належитъ присылати подѣ адресою: Въ выдѣлъ Общества „Галицко-русской Матицѣ“ въ канцеляріи „Народного Дому“ у Львовѣ.

— Програма вечерницъ Рускихъ Дамъ въ недѣлю дня 28 л. грудня 1884 въ великой саля „Народного Дому“, аранжованыхъ комитетомъ театральнымъ „Руского Касина“. 1 Часть: 1. Хоръ. 2. Діалогъ „Два мужъ одной жены“. 3. Фортепьянъ. 4. Оувѣдчене львовского кавалера съ перешкодами“, образецъ въ 7 сценахъ, скомпонованный и представленный посредствомъ хиньскихъ тѣней черезъ членѣвъ комитету. 5. Сольо-квартетъ. 6. Туманй картины, представлений посредствомъ чародѣйной лампы. 7. Физикальнй экспериментъ и продукция магичнай. 8. Ворожитьъ. 9. Объясненя до точокъ 4, 6, 7, 8, а также до явления духовъ и опирѣвъ на сценѣ. II часть: Товарискй забавы съ импровизованою програмою. Вступъ на саяю 30 кр., на галерію 10 кр. Початокъ о годнѣ 7 1/2 вечернимъ.

— Товариство рускихъ академикѣвъ „Союзъ“ въ Чернівцахъ, котре черезъ 9 лѣтъ своего существованя

придбало собі почетне мѣсто между тамошними товариствами академичными, а яко одно зъ буковинскихъ товариствъ причиновалося по своимъ силамъ до поднесеня народного руского духа между тамошними Русинами а особливо между буковинскою рускою молодежею школьного, намярило въ память десятилѣтної рѣчницѣ своего завданя, котра припадае на рокъ 1885, выдати „Буковинско-русскій Альманахъ“. Въ тѣмъ альманахѣ мають бути помѣщенй лишь самй новы творы первостепенныхъ рускихъ писателѣвъ нашого часу. Выбраннй товариствомъ до того дѣла комитетъ удався съ просьбою до писателѣвъ нашихъ, чтобы зволить черезъ присылку своихъ творѣвъ литературныхъ допомоги до переведеня того дѣла. Всякй посылки мають посылатися подѣ адресою: „Общество рускихъ академикѣвъ „Союзъ“ въ Чернівцахъ“. Комитетъ складаетъ пп. Дръ Климъ Ганкевичъ, Олимпъ А. Волянскій, Евг. Ганкевичъ, Григорій Ом. Ганкевичъ, А. Валянскій и Никола Лукашовичъ.

— Выдѣлъ читальнй въ Верчанѣ мае честь зложити достохвальному товариству „Провѣста“ за дарованыхъ 57 книжокѣвъ своего выданя — прилюдну подаку. — Отъ Выдѣлу читальнй. Верчаны дня 20 грудня 1884. — *Михаилъ Суликъ*, заступникъ головы; *Иванъ Сторка*, выдѣловый.

— Имматрикуляція въ львовскомъ университетѣ отбулася дня 19 л. грудня. Ново-имматрикулованныхъ студентѣвъ есть сего року 340: на выдѣлъ богословскій 109, на правничѣмъ 193 а на философичѣмъ 38. Промову до студентѣвъ выголосивъ ректоръ ко. дръ Кльоосъ по польски. Промова коендъ Кльооса мусѣла обурити вохѣвъ Русинѣвъ, такъ численно зобранныхъ для имматрикуляціи. Коендъ Кльоосъ показавося загорѣлымъ шовинистомъ польскимъ, негучамъ народности руску, такъ численно заступлену въ львовскомъ университетѣ. Онъ промовлявъ до зобранныхъ: „*Modzieży polska!*“, очевидно! подгоргаючи Русинѣвъ подѣ „Польшу греческого обряду“. Руока молодежь вышла съ университету съ оскорбленьемъ, не могучи погодитися съ тымъ, чтобы ректоръ краєвого университету мѣгъ бути представителемъ такого шовинизму.

— Отъ п. Игн. Полотнича, пѣвца церковного и учителя сѣбву зъ Кристинополя одержуемо до помѣщеня слѣдуючу дописъ: Уже отъ кількохъ лѣтъ удѣляючи приватно науку сѣбву поодинокимъ лицамъ, а также бывши запрошеннымъ черезъ Воч. душаствѣвъ якъ и честныхъ громадянъ въ декотрыхъ мѣсцевостяхъ нашей окрестности на научуванне сѣбву нотнo-хорального, маю я случайность придвинутися и переконатися, яке мае значенне хоральный сѣбвъ въ селѣ або въ мѣстечку, якъ нимъ народъ любеюе и подноются морально. Но розваживши тое, що въ нынѣшнѣмъ часѣ въ загалѣ будеть духъ народный майже по всѣхъ закуткахъ нашего краю, що чимъ разъ больше знаходится людей такихъ, що працують для добра загалного и хотячи поднести морально свою народность, заводять науку сѣбву, чтобы нашъ св. обрядъ и нашу народность тымъ звелечити, — и я тою гадкою перенятый хотячи о скѣлку моихъ силъ причинатися до добра загалного, постановивъ собі также въ нашѣй окрестности завести такую школу науки сѣбву, не только нотного, але и загално-церковного, врмологичного уставу церковного и писаня нотъ. Наука мае довести до того, чтобы каждый укѣничившй такой курсъ науки мѣгъ основно знати службу къ добротѣ; мѣгъ также удѣлти науку сѣбву нотного другимъ. Маюча въ науцѣ того рода кільканайцятлѣтну практику, доказану овѣдоцтвами, также декретъ здѣбности а наконецъ и уповаженне до удѣляя той-же науки, выдае Всев. еп. Ординаріатомъ въ Перемышляхъ зъ дня 29 надолоста 1884 до ч. 4926, — подаю до загалной вѣдомости, що намярю съ днемъ 1 (13) сѣчня 1885 розпочати пятимѣсечный курсъ науки а взглядно пообя потребности учениковъ. Школа на удѣляванне науки буде въ монастыри Воч. оо. Василіявъ при церквѣ приходской въ Кристинополи. Учащійся будутъ могли дуже танымъ коштомъ бути умѣщенными по лучшихъ домахъ жителѣвъ мѣсцевыхъ, на овѣмъ кормѣ або умовленѣмъ. Условія приняты: 1) Свѣдѣцтво укѣнченя народнои школы; 2) краснй голосъ и добрый слухъ; 3) вѣдомѣтъ читана и писаня руского; 4) книжки (кромѣ нотныхъ) и приборы до науки; 5) За науку и старанне веденне 30 зр., а то половина 15 зр. зъ горы, а друга половина при концѣ науки; 6) постѣль, бѣлье и одежда вымагаетъ чюта и цѣла. Кандидаты, котры хотѣли-бы зъ той науки користати, зволять якъ найкорше лично або листовно зголоситися до подписаного, чтобы порозумѣтися, а при тѣмъ подати свою адресу и ближайшу почту, чтобы отповѣдь скоро отримали. Кандидаты мають бути молодшй або старшй Именно поручаюся Воч. Душаствѣрмъ я прошу ихъ яко настоятельствѣвъ парохій знаючихъ наилучше здѣбности своихъ людей, чтобы зволить вселаскавѣйше своихъ парохіянъ о мойшй школѣ звѣдомити. — Кристинополь дня 10 грудня 1884. — *Игнатій Полотнюкъ*, учитель сѣбву и пѣвецъ церковный парохій Кристинополь.

— Дополняющий выборъ одного члена рады повѣтвой въ Городенцѣ зъ куріа болшихъ посѣлостей розписаный на день 21 сѣчня 1885 р.

— *Мишуга-Финляпи*, злѣбганый сѣбвакъ польской оперы у Львовѣ а колишнй военнотанникъ руской бурсы Ставропигійской, котрый теперь гостить въ польской оперѣ въ Варшавѣ, достигъ недавно дуже користоно запрошенъ до оперы берлянской. Здаеся, що п. Мишуга переѣде до Берлина доперва въ мѣсцѣи мартъ, позаякъ на мѣсцѣи лютий збѣставъ вже ангажованный до оперы вѣденской.

— Отъ Ярослава пишутъ намъ: Сумно у насъ дѣво... Въ недѣлю або съязъ народъ, чтобы мавъ

пѣти на Службу Богу до церкви, мусать гнати худобу до пятнованя! Щожъ поможе ту воля наука, просвѣта и читальня, коли само старство отклонюе тымъ особомъ народъ отъ церквѣ! Давнѣйше призначувано на пятноване худобы въ одномъ селѣ понедѣлокъ, въ другомъ вторникъ и т. д., то хочъ недѣля була лишена на богоуслуженне; теперь вызначають першй, другій и т. д. день мѣсцѣа, безъ взгляду, чи припадае того часу недѣля або яке свято. — Чи Выс. ц. к. намястничтво позволяе на таке офанциальне оттяганне народа отъ святкованя днѣвъ святочныхъ? (Найлучше отнестися до самого намястничтва отъ жалобу, чтобы оно усунуло обязательный порядки. *Пр. Ред.*)

— На желѣзницѣ трансверсальной между Бучачемъ а Гусатиньомъ окончилася минушого понедѣля технично-полициянй проба. Комисія технична по-остановила, чтобы рухъ товарный и особый ажъ до Количанецъ бувъ вже отвореный дня 31 с. м., зъ Количанецъ же ажъ до Гусатина лишь товарный.

— Украинскому театру Старицного и Кропивицного, котрый теперь дае представления въ Одессѣ, ведется дуже добре. Особенно и Кропивицнй и пѣ-Заньковецка приводятъ публику до энтузіазму.

— Процессъ Рыкова, директора сколинского банку, и его 25 товаришѣвъ окончился оми днѣми. Присяжнѣмъ отчитано 406 пытанъ; само чытанне пытанъ тревало отъ 7 1/2 години вечеромъ до 2 години по пѣвчю. Присяжнй признали лишь 5 обжалованныхъ невинными, а прочихъ винными. Прокураторъ вѣбъ, чтобы Рыкова позбавити всѣхъ правъ и зѣслати до не дуже отдаленныхъ мѣсцъ Сибіру.

— Въ Липску окончился передъ тремя днѣми процессъ противъ 8 анархистѣвъ, котры подѣ часть торжества откритыя памятникъ въ Нидервальдѣ намярили при помочу динамиту позбавити життя цѣсаря Вильгельма. Трехъ засуждено на смерть, двоихъ на 10 лѣтъ вязницѣ, а 3 уволенно.

— Нова свѣта въ Россіи. Россійскй газеты доноютъ, що на Украинѣ, въ повѣтѣ уманьскомъ, появилася нова секта т. зв. „Иерусалимцѣвъ“. Люде ой оутъ то выключно лишь бѣднй и непрѣсвѣченй селяне — охотятся въ ночи въ праватныхъ хатахъ и сѣбвають поалмы та набожнй пѣснѣ. Они не ѣдятъ анѣ мяса, анѣ не пьютъ горѣвки а жыте родинне уважають за щѣе злишого, непотрѣбногй и противного ихъ новому вѣроученю. Они жыють въ крайной нуждѣ, бо кажутъ, що наибольша нужда есть и наибольшою окрасою правдивого християнина. Найважнѣйшимъ обовязкомъ своимъ уважають они ходити якъ наибольше на процѣ до святыхъ мѣсцъ а головно до Иерусалиму; черезъ то думаютъ они, что получаютъ отпущенне грѣховъ, котрыхъ, якъ они кажутъ, человекъ мае больше якъ звѣздъ на небѣ.

— Статистика жѣночон працѣвъ Англии. Одна англійскй газета подѣ цѣкавы даны, котры овѣдчатъ, що англійскй женщины подѣймаются працѣ до якои по природной влѣчѣ берутся звычайно лишь мужчыны. Тяжкою, якъ звѣстно, есть работа коваля; въ Англии есть однакожъ 347 женщинъ займающихся ковалствомъ а 9134 живе тамъ такихъ жѣночекъ, что выковують цѣяхи до подковъ. 10.592 жѣночекъ займаются пнтролигаторствомъ а 2.302 оутъ складачками писемъ (ценкерами). Учительскй есть между англійскими жѣнками 123.995, мисіонерокъ и проповѣдницъ 7.162; правительство саме уживае 3.260 женщинъ до переписуваня актѣвъ; 1.180 займаются малярствомъ, 64 ритѣвничтвомъ а 1.000 отдаеся высшимъ студіямъ. 37.900 жѣночекъ робить службу оторѣбѣвъ; 452 жѣночекъ займаются писаньемъ, комплованьемъ або выдаваньемъ книжокъ а 1.309 удержуеся зъ фотографованя.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. о. В. Ч. въ Сб. Поверенду посылку одержали. Письмо до „Батьківщини“ передали. Сердечно дякуемо за ласкаву память!

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Въ пропозицію принятй I. На Журѣвъ, дек. онятынського, оо. 1) Илар. Михалевиць, пар.

зъ Коссова; 2) Емил. Кропивицнй, кап. зъ Лесѣвки; 3) Іоанъ Свигалевичъ, пар. зъ Новосельцѣ; 4) Мелит. Лотоцкій, зав. Джурова; 5) Корн. Дрогомирецькй, кап. зъ Понедѣльнѣ; 6) Филеомъ Огоновскій, сотр. зъ Снятынѣ; 7) Зенонъ Сямоновичъ, зав. Белехова; 7) Амвр. Сѣвчинскій, зав. Карлова и 9) Володн. Озаркевичъ, зав. Белегуѣ. — II. На Луку малу, дек. скалатского оо. 1) Мнх. Липинскій, сотр. зъ Богородчанъ; 2) Іоанъ Латоровскій, сотр. зъ Сапогова; 3) Мнх. Ивасюк, кап. зъ Рожокѣ; 4) Мнх. Ганкевичъ, пар. зъ Глѣбова и 5) Іоанъ Волянскій, душаствѣръ въ Shanadoah Pa въ Америцѣ.

Завѣзанный до канон. институту о. Келеотнѣ Костецкй на Чернівцѣ.

Душаствѣртва одержали оо. 1) Амвр. Сѣвчинскій, сотрудничество въ Коссовѣ; 2) Іоанъ Мащакъ, сотрудничество въ Бурштннѣ.

Введенй въ душаствѣрскй посады оо. 1) Емил. Проскурничкй яко парохъ въ Джурковѣ; 2) Андрей Завадокй, яко сотрудничество въ Городку.

Митроп. консисторія: 1. вставилася до намястничон президія о згоду для заарепентованныхъ оо. Теофила Захаріяевича на Хрепѣвъ а Іоана Маркевича на Юнашкѣвъ; 2. запытала окр. судъ въ Станиславовѣ, хто презентуе на Ляцке шляхоцке, дек. тысьменецкого, а окр. судъ въ Тернополѣ, хто властитель Худѣвиць, дек. Кудриецкого.

О. Іосифъ Тиховичъ, парохъ Хлѣбичина, дек. жуковского, получилъ грамоту на право носити крышаньску отзнаку.

Курсъ львовскій зъ дня 24 л. грудня 1884.

	ПЛАТИТЬ ЖЕЛАЮТЬ	
	австр. валютѣмъ	Р. кр. Р. кр.
1. Акціи за штуку.		
Желѣз. Кар. Людв. по 200 р.	266 75	269 75
„ львов.-черн.-ло. по 200 р.	193 —	196 —
Банку гш. галиц. по 200 р.	285 —	290 —
2. Листы заст. за 100 р.		
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.	99 10	100 10
„ „ „ по 4% ав.	91 50	92 75
„ „ „ по 5% ав. период.	99 10	100 10
Банку гш. галиц. 6% ав.	101 —	102 —
Льоты дов. гал. руот. банку п. 6%.	—	—
3. Листы довжнй за 100 р.		
Общ. роль. кред. Завад. банкъ Гал. и Буков. 6% львов. въ 15 лѣтъ	—	—
4. Облиги за 100 р.		
Индоминици галиц. 5% м. к.	101 75	102 75
Облиги коммунальнй Гал. банку руетик. 6%.	96 75	97 75
Пожички кр. зъ р. 1873 по 6%.	102 75	104 —
5. Льсы мѣста Кракова	18 75	20 75
„ „ „ Станиславова	22 50	24 50
6. Монеты.		
Дукатъ голландскй	5 66	5 76
„ цѣсарскй	5 71	5 81
Наполеондоръ	9 72	9 82
Полнмперіаль	10 02	10 12
Рубель російскй орѣбнй	1 54	1 64
„ „ паперовый	1 26 1/2	1 28 1/2
100 марокъ нѣмецкихъ	59 95	60 80
Срѣбро	—	—

Въ друкарни товариства им. Шевченка (ул. Академична Ч. 8)

можно дѣстати по зниженѣй цѣнѣ:

Рочныи часописи „Правда“:

Рочникъ IV зъ р. 1870	за 2 зр.
„ V зъ р. 1872	„ 2 зр.
„ VI зъ р. 1873	„ 2 зр.
„ IX зъ р. 1876	„ 2 зр.
„ X зъ р. 1877	„ 2 зр.
„ XI зъ р. 1878 часть лит. 2 томы	„ 1 зр.
„ XII зъ р. 1879	„ 2 зр.
„ XIII зъ р. 1880 часть I	„ 50 кр.
„ зъ р. 1884 часть II	„ 1 зр.

Кромѣ того можна набутти: „Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache“ von Dr. Emil Ogonowski за 2 зр. 25 кр.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ
1009 (12 —?) поручае
конякъ лѣхущій, правдивый Францускй въ рѣжныхъ родахъ по цѣнѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., — также малягу.

NEUE (13) UMBEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis a Heft 30 Kr.
JEDER BAND FL. 4.50, LEINWAND FL. 5.40, HALBFRANZ FL. 5.70, O.W.
240 ZEHNTEN ODER 16 BÄNDE

БРАТЯ ЛЯНГНЕРЫ

у Львовѣ, улица Галицка, число 16,
поручають:

Сорочки мужескй бѣлы, гладкй, по цѣнѣ фабричнѣй зр. 1-50, 1-80, 2, 2 50, 2 80 и 3; колоронй „Оксфордъ“ по зр. 2 15 и 2 80; нѣщй (гундульскй) по 2 50.

Сорочки для хлопцѣвъ бѣлы, только въ одномъ знаменитѣмъ родѣ по зр. 1 50.

Калисоны зъ „Calleo“ домашнои работы по зр. 1 20, 1 40 и 1 60.

Ковѣвничкй штука по 20, 23 и 25 кр. Тузнѣвъ зр. 2 40 до 2 80.

Маншѣтъ пара 35, 40 и 45 кр. Тузнѣвъ зр. 4 до 5.

Хустки до носа отъ 15 до 60 кр. штука, шоквой 75—1 50.

Скарпатки бѣлы и колоронй, пара отъ 15 кр. до 1 50 зр. Въ тузнѣ дешевше.

Хустки до шѣи шоквой и вовнянй отъ кр. 95 до зр. 7 50.

Краватки въ наибольшѣмъ выборѣ, шайки, спинки, цѣтки, гребенѣ, бривты.

Рукавички всякого рода, власного выробу, пуляресы, пушки на тютюны, паперцѣ до сигаретъ и т. п.

Цилиндры складанй (шаравахъ шаques) тибетонй зр. 5 50, атласонй зр. 9

Кафтанки, снѣднй и скарпатки бавоннй, вовнянй, эднголей и шоквой, также проф. Бгера

Камизелькй вѣдковѣй съ рукавами и панчохи до подѣваня.

Паучѣ, мѣнты и чоботы енльцовй, пѣды, копыки англійскй.

Камашѣ енльцовй, мужескй, пара зр. 1 50, высокй зр. 2 20.

Штаны, камашѣ шкѣбрнй до подѣваня и до кнй, пара зр. 3 50—6.

Шапки зъ футра и сукна, шапки раннй. Фезы турецкй по зр. 1 80.

Парасолѣ бавоннй, вовнянй и шоквой отъ зр. 1 20 до 10.

Плащѣ сумовй въ рѣжныхъ родахъ отъ зр. 10 50 до 28.

Калѣшѣ мужескй, вышй пара 4 зр., вышй 3 зр., — дамскй вышй 3 50 зр., вышй 2 80 и 2 50 зр.

Перофумы, мыла, колоньска вода, пудоръ и т. п. 1253 (11—12)

О Т О З В А

до ВПоважанихъ Комитетовъ парохіяльныхъ, Радъ шкѣльныхъ мѣстевыхъ, до Свѣтлыхъ Зверхностей громадскихъ и Настоятелѣвъ обшарѣвъ двѣрскихъ.

Зѣ взгляду на надходячу теперъ пору укладаня бюджетѣвъ громадскихъ, шкѣльныхъ, парохіяльныхъ Товариство взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ пригадує справу асекураціи ѣтъ шкѣдъ огневыхъ церквей, костелѣвъ, шкѣлъ и всякихъ забудованъ удержуваныхъ коштомъ конкуренціи публичной.

Хотячи прійти въ помѣчь сторонамъ, конкуруючимъ въ томъ дѣлѣ, Товариство взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ отвирає съ днемъ 1 сѣчня 1885 при своѣй Репрезентаціи львѣвскѣй особнѣй ѣтдѣль для непосредного обезпечуваня будынкѣвъ ерекціональныхъ. Громадамъ, конкуренціямъ парохіяльнымъ и шкѣльнымъ, котрѣ подавали-бы до асекураціи: церкви, костелы, школы и будынки парохіяльнѣ черезъ львѣвску Репрезентацію, будемо ѣтчислювати 4% рабату ѣтъ низше выказаной оплаты асекураціи.

Задатокъ на кошты обезпеченя будынкѣвъ ерекціональныхъ вразъ съ ихъ внутрѣшнымъ урядженемъ выносити буде ѣтъ кождыхъ 100 зр. обезпеченой вартости рѣчно :

I. ѣтъ церквей, костелѣвъ и приборѣвъ до службы Божой належачихъ: ѣлтарѣвъ, образѣвъ и т. п. такожъ шкѣлъ и уряджень шкѣльных :

а) будованыхъ зъ дерева и крытыхъ гонтами	54 кр.
б) мурованыхъ, гонтами крытыхъ, або деревяныхъ пѣдъ дахомъ огнетревальнымъ зъ бляхи чи дахѣвки	36 кр.
в) мурованыхъ пѣдъ дахомъ огнетревальнымъ	18 кр.

II. ѣтъ будынкѣвъ парохіяльныхъ :

а) мурованыхъ або деревяныхъ, соломою крытыхъ	84 кр.
б) деревяныхъ, гонтами крытыхъ	64 кр.

Крѣмъ выше згаданого 4% рабату просимо увзгляднити, що Товариство взаимныхъ обезпечень **звертає обезпеченымъ съ концемъ кождого року цѣлу позѣсталѣсть**, котра въ послѣднихъ пяти лѣтахъ выносила що найменше 27%, т. є. **бѣльше якъ четверту часть внесеныхъ оплатъ**. Дочисливши до того звороту згаданѣй 4-процентовой рабаты, покажеся, що дѣйствна оплата выносити буде вже въ другѣмъ роцѣ и въ дальшихъ лѣтахъ треваючого обезпеченя :

I. ѣтъ церквей, костелѣвъ и шкѣлъ съ внутрѣшнымъ урядженемъ :

а) будованыхъ зъ дерева, пѣдъ гонтами	по 38 кр. ѣтъ 100 зр.
б) мурованыхъ гонтами крытыхъ або деревяныхъ пѣдъ бляхою або ишимъ огнетревальнымъ покрытемъ	по 25 кр. ѣтъ 100 зр.
в) мурованыхъ пѣдъ дахомъ огнетревальнымъ	по 13 кр. ѣтъ 100 зр.

II. ѣтъ будынкѣвъ парохіяльныхъ :

а) деревяныхъ або мурованыхъ пѣдъ соломою	по 59 кр. ѣтъ 100 зр.
б) деревяныхъ пѣдъ гонтами	по 45 кр. ѣтъ 100 зр.

Черезъ першѣ три лѣта оплачуєся при обезпеченяхъ новыхъ ѣтъ кождого риньского задатку по 10 кр. на фондъ резервовѣй, а крѣмъ того стемпель ѣтъ полисы асекураціи пѣсля скалѣ II-оп. Громадамъ або конкуренціямъ, котрѣ бы того жадали, можемо тую оплату розложити на 6 лѣтъ по 5% рѣчно замѣсть на 3 роки по 10% рѣчно.

Канцеляріямъ громадскимъ и парохіяльнымъ и зарядамъ шкѣльнымъ, котрѣ-бы того жадали, перешлемо друки и информации для уложеня внесень на обезпеченье. Удаватисъ въ той справѣ треба пѣдъ адресою: „Репрезентація Краковского Товариства взаимныхъ обезпечень у Львовѣ, улица Гетманьска“. Кореспонденція въ языцѣ рускомъ або польскомъ, якъ кому догѣднѣйше.

Товариство взаимныхъ обезпечень не єсть обчислене на зыски, бо пѣсля статутѣвъ своихъ єсть обовязане цѣлу надвыжку доходѣвъ, яка останесъ єму по вынагородженю пошкодованыхъ членѣвъ и по покрытію коштѣвъ заряду, въ слѣдуючѣмъ роцѣ обезпеченымъ **звертати**. Числимо отже на то, що Пресвѣтле Духовенство обохъ обрядѣвъ католицкихъ, Учительство, Зверхности громадскѣй и цѣле Свѣтле а о добро публичне дѣбуюче Обывательство зволитъ прихильно вспирати справу обезпеченя ѣтъ огню будынкѣвъ ерекціональныхъ въ нашѣмъ Товариствѣ, одинокомъ нынѣ **краєвѣмъ** закладѣ асекураціи.

Краковѣ, дня 20 грудня 1885.

1272 (3-3)

ДИРЕКЦІЯ ТОВАРИСТВА ВЗАИМНЫХЪ УБЕЗПЕЧЕНЬ ВЪ КРАКОВѢ.

А. Милескій.

М. Лемповскій.

Г. Кешковскій.